

ΕΤΟΣ 52ον

18 Ιουλίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (2668)

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΟΡΘΗ ΠΙΣΤΗ

«Ἐως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, ιῶτα ἐν,
ἢ μία κεραία οὐ μή παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου»

Η Έκκλησία έορτάζει σήμερα τή μνήμη τῶν Ἅγιων Πατέρων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἐκείνους πού όμοιόγοσαν τό Χριστό, Ἐκείνους πού ἀγωνίσθηκαν γιά τή μαρτυρία τῆς ἀλήθειας ἐνάντια στό καθολικό ψεῦδος καί τή μισή ἀλήθεια, Ἐκείνους πού προσπάθησαν νά διασώσουν τήν ἀκεραιότητα, τήν ἀξιοπρέπεια καί τήν ἀνεπανάπτητη ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Πολίτες τοῦ Παραδείσου

Δυστυχῶς, ἀπό τήν ἐποχή τῶν διωγμῶν, ἀπό τήν ἐποχή τῆς συγκλήσεως τῶν οἰκουμενικῶν καί τοπικῶν Συνόδων, ἀπό τότε μέχρι σήμερα, ἔξακολουθοῦμε νά παλεύουμε μέ τίς ἀνάπορες εἰκόνες τῆς ἀλήθειας, νά πολεμᾶμε ἐναντίον ἐνός καθολικοῦ ψεύδους στό σηνομα μιᾶς μισῆς ἀλήθειας, νά ἐρμηνεύουμε καί νά μεταβάλλουμε τήν πίστη μας σέ ιδεολογία καί ιδεολόγημα, νά αἰσθανόμαστε τόν κόσμο ὅχι σάν σπίτι καί πατρίδα, ἀλλά σάν ἀποικία, γιά νά νιώθουμε ὅχι κάτοικοι, ἀλλά ἄποικοι τοῦ Παραδείσου.

Τό Μυστήριο τῆς Έκκλησίας

Στό ἐπίκεντρο αὐτῆς τῆς συγχύσεως εἶναι φανερό, ἀδελφοί μου, ὅτι βρίσκεται μιά τραγικά παρεξηγημένη ἔννοια καί βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς Έκκλησίας. Γι' αὐτό τή θέση τῆς αὐθεντικῆς ἔκκλησιαστικότητας παίρνουν διάφορα ὑποκατάστατα - ἀναπληρώματα τῆς ἀπουσίας της.

Η Έκκλησία εἶναι ὁ Χριστός παρατεινόμενος στούς αἰῶνες, εἶναι θεανθρώπος ὀργανισμός, εἶναι τό μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ χαρακτηρισμός τῆς Έκκλησίας ως «σῶματος Χριστοῦ» εἶναι ὁ καταληπλότερος καί ούσιωδέστερος γιά νά ἐκφρασθεῖ ἡ θεανθρώπινη φύση της, ὅσο αὐτό εἶναι δυνατόν. Εἶναι ἐγγύτερο πρός τήν ούσια τῆς Έκκλησίας, γιατί τήν συνδέει πρός τό μυστήριο τῆς Ενσαρκώσεως καί τήν ταυτίζει πρός αὐτό. Διότι στό μυστήριο τῆς Ένσαρκώσεως

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ε' 14-19)

Ἡ ἡμέρᾳ τῶν χριστιανῶν

Ἐπεν δὲ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὅμετος ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὅρους κειμένην· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἰδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μή νομίσητε διτὶ ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἥλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἐως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ίστατε ἐν, ἢ μία κεραίᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἔως ἂν πάντα γένηται. Ὡς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὗτα τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δὲ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ὁ Θεός φανερώθηκε ἐν σαρκί, ἔγινε σῶμα καὶ κατέστησε τὸν Ἐκκλησία Σῶμα του, καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ συνέχιστη, παράταση, ἐπέκταση καὶ ἐκπλήρωση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνσαρκώσεως. Ο Χριστός σαρκωθείς «Ἐκκλησίας σάρκα ἀνέλαβε» καὶ ἔγινε ἀπαρχή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ Κεφαλή της.

Τώρα μποροῦμε νά κατανοήσουμε γιατί ἡ πίστη δέν εἶναι θρησκεία, ἀλλὰ βίωμα, γιατί ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ἡ ἀποψίη μου, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή, γιατί τό ὄρθοδοξο ἥθος δέν καλλιεργεῖ μιά ἀτομική συνείδηση, ἀλλὰ καλλιεργεῖται μέσα στήν κοινωνία τῶν προσώπων, γιατί ἡ ἐκκλησιαστική ζωή δέ βιώνεται μέσα στά ὄργανα μένα σχήματα ἀκόμη καὶ τά καλύτερα, ἀλλὰ στήν ἐνοριακή ἐκκλησιαστική κοινότητα, γιατί τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ἡθικιστικό ἡ μόνο κοινωνικό ἡ ἀπλά πνευματικό, ἀλλά εἶναι πλόγος βαθιά ἐκκλησιολογικός καὶ ἐσχατολογικός, πλόγος Χριστοῦ καὶ ὅχι πλόγος περί Χριστοῦ, γιατί ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι τό μυστήριο τῆς συνάξεως καὶ ὅχι ιδιωτική ὑπόθεση.

Γιά σόλα αύτά τιμᾶμε σήμερα καὶ τούς ἀγίους Πατέρες. Γιατί ἀγωνίστηκαν γιά τήν Ἀλήθεια, ἔζησαν μέσα στήν Ἀλήθεια, διακόνησαν καὶ ιερούργησαν τό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας, μένοντας πιστοί στήν παράδοση καὶ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ο Χριστός τῆς Ἐκκλησίας

Αύτό τό ὄποιο ἀπαιτεῖται εἶναι νά ζήσουμε τήν Ἀλήθεια μέσα στή λειτουργική καὶ μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί νά προσευχόμαστε νά γνωρίσουμε τό Χριστό τῆς Ἐκκλησίας, τό Χριστό τῶν Εὐαγγελίων, ὅπως Τόν διαφυλάσσει ἐπάνω στήν Ἅγια Τράπεζα ἡ Ἐκκλησία, ὅπως Τόν γνώρισαν καὶ τόν ἀγάπησαν οι τῆς τέλειας ἀγάπης ἑραστές, οι Ἀγιοί Πατέρες, τῶν ὅποιών οι πρεσβεῖες ἃς μᾶς σκεπάζουν καὶ συντροφεύουν ὅπεις τίς ήμέρες τοῦ ἐπιγείου ἀγώνα μας.

† Ο Φ.Α.

Μετάφραση της Εύαγγελικής περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος, «οσεῖς εἴσθε τό φῶς τοῦ κόσμου· δέν εἶναι δυνατόν νά κρυφθῇ πόλις, πού βρίσκεται ἐπάνω σ' ἑνα βουνό. Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι καί τό τοποθετοῦν κάτω ἀπό τό μόδι, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τόν λυχνοστάτην καί ἔτσι λάμπει εἰς ὅλους, πού βρίσκονται εἰς τό σπίτι. Ἔτσι πρέπει νά λάμψῃ τό φῶς σας ἐμπρός στούς ἀνθρώπους, διά νά ιδοῦν τά καλά σας ἔργα καί νά δοξάσουν τόν Πατέρα σας πού εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Μή νομίσετε ὅτι ἥλθα διά νά καταργήσω τόν νόμον ἢ τούς προφήτας. Δέν ἥλθα νά καταργήσω, ἀλλά νά ἐκπληρώσω. Ἀλλήθεια σᾶς λέγω, **ἔως διον παρέλθῃ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, οὔτε ἔνα γιῶτα ἢ μικρή στιγμή δέν θά καταργηθῇ ἀπό τόν νόμον μέχρις ὅτου γίνουν ὄλα.** Ἐκεῖνος λοιπόν πού θά παραβῇ μίαν ἀπό τάς ἐντολάς αὐτάς τάς ἐλαχίστας καί διδάξῃ τούς ἄλλους νά κάνουν τό ἴδιο, αὐτός θά ὄνομασθῇ ἐλάχιστος εἰς τίν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐνῷ ἐκεῖνος πού τάς ἐφαρμόζει καί τάς διδάσκει, αὐτός θά ὄνομασθῇ μεγάλος εἰς τίν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ο ΠΙΘΗΚΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ

«...Καί τώρα ἂς σᾶς ωρήσω ἐσᾶς, ἀρχοντόπουλα τῆς Ρωμιοσύνης, πού πᾶτε στήν Εὐρώπη καί ξοδεύετε τά μαλλιοκέφαλά σας, πῶς δέν κάνετε κάθε χρόνο κι' ἀπόνα ταξίδι στά νησιά μας, νά τά δῆτε ὅλα αὐτά κι' ἄλλα πιό περίεργα κι' ὅμορφα, καί νά τά ξέρετε καί νά τ' ἀγαπᾶτε, σάν δικά σας πού εἶναι, καί νά μήν ἀδειάζει καί τό πουγγί σας, μόνο τρέχετε στά ξένα καί δέν τό βλέπετε πώς τά ξένα ξθνη σ' αὐτήν τήν Εὐρώπη σας εἶναι ἐκεῖνα πού θαυμάζουντε τά δικά τους, αὐτά τά χωριάτικα πού τά θεωρεῖτε ἀσήμαντα καί πού θ' ἀρχίσουντε νάρχονται κάπουα μέρα οί Φράγκοι κοπαδιαστά νά τά σεριανίζουντε καί νά λέν πώς ζοῦν ἀκόμα οί χάρες κι' οί ὁμορφιές τῆς Ὄδύσσειας, καί τότε θά τ' ἀγαπήσουμε κι' ἐμεῖς ἀπό μίμηση κι' ὅχι ἀπό δικό μας γοῦστο!...».

Ἄργυρης ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ (1849-1923)

18 Ιουλίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ (630) ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καί Ούαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

Ὕκκος: πλ. β' – Έωθινόν: Ζ' – Απόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ιουλίου, Η' Ματθαίου.

Απόστολος: Γαλ. δ' 22-27 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 14-22.

Αντιαιρετικά θέματα (12)

Η ΠΑΝΑΓΙΑ (α)

Ολοι τους σχεδόν οι αιρετικοί ἀπορρίπτουν κάθε τιμή στό εύλογημένο Πρόσωπο τῆς Παναγίας. Αύτή ἡ ἀπόρριψη κυμαίνεται, ἀνάλογα μὲ τὸν κάθε αἵρεση, ἀπὸ τὸν πλήρη περιφρόνησην στὸ πρόσωπό της καὶ τὸν ἐκδοχὴν της σὰν μᾶς ὅποιασδήποτε γυναίκας, ἢ ὅποια μάλιστα μετά τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ ἔκανε καὶ ἄλλα παιδιά μὲ τὸν Ἰωσήφ, μέχρι τὸ νά της κάνουν «τὴν χάρην», ἄλλοι, νά την ὄνομάζουν ἀπλά μπτέρα τοῦ Κυρίου. Μάλιστα σὲ σχετικό ἐρώτημά μου στὸ δάσκαλο τῶν Πεντικοστιανῶν στὴ β. Εὔβοια, μοῦ ἀπάντησε ὅτι ἡ τιμὴ στὴν Παναγία καὶ τοὺς Ἅγιους, τοὺς ἔκανε νά φύγουν ἀπὸ τὸν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν, γιατὶ αὐτὴ ἡ τιμὴ τοὺς ἐμποδίζει νά φθάσουν στὴν πνευματικὴν ὁλοκλήρωσην καὶ στὴ θέωση. Ἀπορρίπτουν ἀκόμη κάθε σκέψη προσευχῆς πρὸς τὴν Παναγία καὶ τοὺς Ἅγιους, γιατὶ ἀρνοῦνται κάθε δυνατότητα πρεσβείας καὶ μεσοτείας Τους πρὸς τὸν Θεό.

Ἄσ δοῦμε ὅμως ἂν ἔχουν ἔτοι τὰ πράγματα.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ κατοικεῖ «πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς», μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἀπ. Παῦλος (Κολασ. α' 19, β' 9). Ὁ Χριστός λοιπὸν εἶναι τέλειος Θεός καὶ τέλειος ἀνθρωπος. Ἀπό αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ γεγονός ἀπορρέει ὅλη ἡ τιμὴ καὶ ὁ σεβασμός μας στὴν Παναγία. Τιμᾶμε καὶ δοξάζουμε τὴν Παναγία, γιατὶ εἶναι Θεοτόκος. Γιατὶ ἀξιώθηκε, ἀνθρωπος Αὐτή, νά γεννήσει τὸν Υἱὸν καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεό. Αὐτή εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Χάρης της, αὐτή εἶναι ἡ ἀφορμή της τιμῆς μας, ἀπό ἐκεῖ ἀντλεῖ τὴν δυνατότητα τῆς πρεσβείας της. Δέν την λατρεύουμε σὰν Θεό, ἄλλα την τιμᾶμε σὰν Μπτέρα τοῦ Θεοῦ. Τὴν τιμᾶμε γιατὶ τὴν τίμησε ὁ Θεός, τὴν δοξάζουμε γιατὶ τὴν δόξασε ὁ Θεός, προσφεύγουμε σ' Αὐτήν, γιατὶ ὁ Χριστός μᾶς φανέρωσε πόσο δύναμη ἔχει ἡ μεσοτεία της, γιατὶ ἂν «πολὺ ἰσχύει δέποις δικαίου ἐνεργουμένη» πολύ περισσότερο ισχύει δέποις Μπτρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου.

Άρχιμ. Π. Ι.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κέντρογραμμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἡγίας Εἰρήνης {δός. Αἰόλου} Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὥρα την οποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά δημιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κέντρογραμμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνητικό Ναό Ἡγίας Βαρβάρας στὸν ὄμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἡγίας καὶ δημιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἡγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαίο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἡγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὕπο τῶν ἵερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

· Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ιντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>